

13.

ACC. N:R M. 16475:1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Renia Örnkvist
 Härad: Berättare: Anna Johansson, Kungsgat. 9a,
Lund
 Socken: Lunds stad Berättarens yrke: fru
 Uppteckningsår: 1965 Född år 1882 i Öja

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stadstraditioner I s. 1-2.

LUF 126

Skriv endast på denna sida.

13.

A. Johansson

f. 82

FOLKLIVSARKIVET

Örnstjär

2 m s

FINNGATAN 8

LUND

M. 16475.

Ifylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: Anna Johansson
" födelseår: 1882
" födelseort: Öja (Väst)
" yrke: hjemman

Makes/~~makas~~ namn: Karl Johansson
" födelseår: 1884
" uppväxtort: Göpe (Källered)
" yrke: stadsbud

Faders namn: Anders Persson han ~~har~~ inte sett honom
" födelseår: ?
" uppväxtort: ?
" yrke i staden: _____
" yrke före ev. inflyttning till staden: _____

Moders namn: Karna Persson dog när fru Johansson var 5 år gammal
" födelseår: _____
" uppväxtort: _____
" yrke i staden: _____
" yrke före ev. inflyttning till staden: _____

Farföräldrars yrke: _____
Morföräldrars yrke: _____
Antal syskon: _____

13.
ACC. N:R M. 16475:1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fru Johansson flyttade till Lund 1908, som nygift. De bodde först 2 år utanför stan, nuvarande Hyllegränd, i ett då nybyggt hus, på andra våningen, i två vindskupor. Sedan flyttade de till Bankgatan och bodde där i två år., så sedan på Trädgårdsgatan i 6 år, sedan i det nuvarande huset i 47 år. Under tiden fick de 7 barn med ca 2 års mellanrum, den äldste gossen var $1\frac{1}{2}$ år när de flyttade från Hyllegränd.

Möblerna köptes på Clemenstorget - en låg säng, en stoppad soffa man kunde ligga tre i. Man brukade ha ett 8-kantigt bord, deras var inte polerat, det var för fint. På väggarna var det blommiga tapeter, så hade de tavlor. Det var i synnerhet en som var vanlig: Från vaggan till graven. I det inte rummet stod en pottugn varifrån ett rör gick igenom väggen och ut i rummet mot gatan och värmdes upp det också. För övrigt hade man en liten rund kamin också som man eldade med krossad koks. Köksspisen eldades med ved. De hade fotogenbelysning, de hade fått en fotogenlampa i bröllopspresent av Lysell och Holmquists där mannen var boddräng i 9 år.

Vad maten beträffar så åt de inte inälvmat, det tyckte de inte om. Kött köptes på torget, resten i affären i närheten av bostaden, även köttaffärer fanns. På hösten brukade de köpa en halv gris tillsammans med grannfamiljen, eller ett halvt lamm. Potatis köptes 100 kg. åt gången, eller 50. Konserverade gjorde de inte, menkokte inlingensylt, päron, plommon och äpplen.

På morgonen åt man kaffe och smörgås, sedan när barnen kom hem från skolan. och Maken kom oregelbundet hem. "Vi åt för jämt"-maten stod på bordet alltsomoftast Mjolk fick de dricka så mycket de ville, fru J. minns när den kostade 9 öre/l, sedan 11 öre. Öl dracks nästan alltid. Och fiskasupen togs vid jul till exempel

ACC. N:R M. 16475:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Innan de hade vaxduk på bordet hade de en vit duk.
Nöden kallades också "Judéen" eller "Kabadosien". Här fanns mycket judar. "Det var bra människor." Fredag kväll och ^{hela} lördagen fick inte judarna göra någonting, man fick gå in~~ti~~ till dem och släcka ljuset, sprätta upp brev osv. Sabbaten kallade judarna själva för "sabes". De måste använda olika glas att dricka ur när de åt kött och när de åt mjölkmat. Ompåskén skulle det vara mycket välfejat inte en brödsnula fick ligga på golvet. Så tar man fram särskilda grytor och pannor som bara togs fram till påsk. Så hade de särskild påskmat, t.ex. det tunna osyrade brödet. Det var mycket viktigt att de inte fick lov att äta eller ha något de brukade ha eller äta annars. För sabbaten lagade de mat på fredagskvällen som de skulle ha på lördagen. De kokte soppa t.ex. på gränsaker och hackade talg med mjöl och stoppade i fjälster och la de i soppan. Det kallades "kiski" och var mycket gott. De använde mycket talg för de fick inte ha smör (som var mjölkmat) i närheten av kött. "De hade god mat". Varje lördag samlades de och satt och sjöng. "Inga var så fina som judeflickorna". När någon dött hämtade de gråterskor som satt där hela natten. Sedan när begravningen skulle ske följde de vagnen ut förbi mejeriet och kastade sten efter.